

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/83/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200117
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci navrhovateľky N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o priznanie príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/8/2013-99 zo dňa 9. apríla 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/8/2013-99 zo dňa 9. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX o zo dňa 1. októbra 2012, ktorým nepriznala navrhovateľke príspevok účastníka národného boja za oslobodenie podľa čl. 1 § 2 ods. 2 a § 3 zákona č. 285/2009 Z.z. o poskytovaní príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie a vdovám a vdovcom po týchto osobách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že navrhovateľka žiadosťou došlou odporkyni dňa 10.09.2012 požiadala o príspevok k dôchodku podľa zákona č. 285/2009 Z.z. a domáhala sa zvýšenia jej dôchodku na základe odbojovej činnosti jej nebohého otca JUDr. V. U. ako aj za odbojovú činnosť jej samej. Je nesporné, že otec navrhovateľky pán JUDr. V. U. bol účastníkom národného odboja, avšak navrhovateľka nespĺňa podmienky na priznanie príspevku k dôchodku podľa zákona č. 285/2009 Z.z., nakoľko ako dcéra po účastníkovi národného boja za oslobodenie nie je oprávnenou osobou na jeho priznanie. Navrhovateľka nepreukázala, že by sama bola účastníkom národného odboja a jej činnosť počas vojny nie je možné považovať za sústavnú odbojovú činnosť, ktorá ideovo alebo materiálne poškodzovala nepriateľa a ani nepreukázala, že ako maloletá vykonávala zvlášť významnú činnosť, alebo

v súvislosti s touto činnosťou bola zranená alebo u nej došlo k ujme na zdraví. Odporkyňa preto postupovala správne, keď zamietla jej žiadosť o priznanie príspevku k dôchodku podľa zákona č. 285/2009 Z.z. pre nesplnenie zákonných podmienok.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie, pretože výrok súdu považuje za nesprávny a nespravodlivý. Znova popísala svoju činnosť v čase vojny so záverom, že to nebola charitatívna činnosť, ale sústavná odbojová činnosť, ktorá ideovo aj materiálne poškodzovala nepriateľa s tým, že jej činnosť bola vlastne činnosťou dospelého človeka. Očakáva preto, že jej bude poskytnutý požadovaný príspevok. K odvolaniu pripojila svedectvo Ing. Arch. A. C., ktoré potvrdzuje jej tvrdenia o jej činnosti v odboji.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľka uvádza v odvolaní, považuje za neopodstatnené. Má za to, že súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Oprávnenou osobou na priznanie príspevku účastníka národného odboja podľa zákona č. 285/2009 Z. z., pri splnení ďalších zákonom ustanovených podmienok, je buď priamo účastník národného odboja alebo vdova, resp. vdovec po takomto účastníkovi národného odboja. Navrhovateľka ako dcéra účastníka národného odboja nie je oprávnenou osobou. Poukázala na list Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. OW-501/2012-MV z 11. decembra 2012, v zmysle ktorého činnosť navrhovateľky nie je možné považovať za sústavnú odbojovú činnosť, ktorá ideovo alebo materiálne poškodzovala nepriateľa. Navrhla preto, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.07.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o tom, že navrhovateľke nepriznáva príspevok k dôchodku podľa zákona č. 285/2009 Z.z. pre nesplnenie zákonných podmienok.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol, v podrobnostiach na ne odkazuje, ako aj na citované relevantné právne predpisy a pre zdôraznenie správnosti rozsudku dopĺňa ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 1. októbra 2012 podľa čl. 1 § 2 ods. 2 a § 3 zákona č. 285/2009 Z.z. o poskytovaní príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie a vdovám a vdovcom po týchto osobách a o zmene a doplnení niektorých zákonov nevyhovela žiadosti navrhovateľky a nepriznala jej príspevok účastníka národného boja za oslobodenie. Rozhodla tak s odôvodnením, že navrhovateľka ako dcéra účastníka národného boja za oslobodenie JUDr. V. U. nie je oprávnenou osobou podľa čl. 1 § 2 ods. 2 zákona č. 285/2009 Z. z. Navrhovateľka sa v súvislosti so svojou požiadavkou na priznanie príspevku obrátila aj na Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, ktoré svoje stanovisko vyjadrilo v liste č. OVV-50-1/2012-MV z 11. decembra 2012, na ktorý poukazuje aj odporkyňa. Je v ňom uvedené, že pomoc navrhovateľky, vtedy 9 ročnej, je hodnotená „ako príležitostná charitatívna pomoc ilegálnym pracovníkom a nie je možné ju považovať za sústavnú odbojovú činnosť, ktorá ideovo alebo materiálne poškodzovala nepriateľa“. V

liste je odkaz aj na vykonávaciu smernicu Federálneho ministerstva obrany č. j. 4816/1992 zo 14. júla 1992 k zákonu č. 255/1946 Zb., v zmysle ktorej sa účasť v národnom boji za oslobodenie posudzuje individuálne, nie kolektívne alebo rodinne a len na základe dokladov, ktoré predkladá žiadateľ sám za seba.

Ako už uviedol aj krajský súd, odporkyňa rozhodujúc v súlade s právnymi predpismi nemala inú možnosť, než rozhodnúť o nepriznaní príspevku účastníka národného boja za oslobodenie, pretože navrhovateľka zákonom vyžadované predpoklady pre jeho priznanie nespĺňa. Pôvodne žiadala príspevok za odbojovú činnosť jej otca, čomu nebolo možné vyhovieť, pretože zákon presne vymedzuje okruh oprávnených osôb, medzi ktoré navrhovateľka nepatrí. Neskôr ho žiadala za svoju činnosť, čomu tiež nebolo možné vyhovieť, pretože jej nebolo vydané osvedčenie o účasti na národnom boji za oslobodenie, a to z dôvodov, uvedených v citovanom liste Ministerstva obrany SR, keďže z doložených dokladov nebolo možné prijať záver, že by v tom čase ako maloletá osoba sama bola účastníkom národného boja za oslobodenie.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/8/2013-99 zo dňa 9. apríla 2014 potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.